

Descenderat autē ad fontē et impleuerat ydriā aqua: ac reuertebat. Occurritq; ei seruus et ait. Paxillū aque michi ad bibendū prebe de ydria tua. Que rēdit. Bibe dñe mi. Ceterq; deposuit ydriam sup vlnā suā: et dedit ei potum. Cūq; ille bibisset. adiecit. Onin et camelis tuis hauriā aquam: donec cūdi bibant. Effundensq; ydriā in canalibz recurrit ad puteū ut hauriret aquā: et hauriā omnibz camelis dedit. Ipse autē contemplabatur eam tacitus: scire volēs utrū prosperū iter suū fecisset deus an nō. Postq; autē hauriunt camelī protulit vir maures aureas. appendices siclos duos: et armillos condeim. pondo sidorū decem. Dixitq; ad eā. Cui es filia? Indica michi. Est in domo p̄ris tui locus ad manendū? Que rēpōdit. Filia sum bachuelis filij nachor: quem peperit ei melcha. Et addidit dicens. Paleas q; et feni plurimū est apud nos: et locus spaciōsus ad manendū. Inclinauit se homo et adorauit dñm dicens. Benedictus dñs deus dñi mei abrahā. qui non abstulit misericordiam et veritatē suā a dño meo: et redō itinere me p̄duxit in domū fratris dñi mei. Lucruit itaq; puella: et nūciavit in domū matris sue omnia q̄ audierat. Habebat autē rebecca fratrem noīe laban. Qui festin⁹ egressus est ad hominē ubi erat fons. Cūq; vidisset in aures. et armillas in manibz sororis sue: et audisset cūda verba referētis hec locut⁹ ē michi homo: venit ad virū qui stabat iuxta camelos: et ppe fontē aque: dixitq; ad eum. Ingrede te benedixit dñs. Cur foris? parauit domū et locū camelis tuis. Et introduxit eū in hospitū. ac destravit camelos: deditq; paleas et

fenū. et aquā ad lauandos pedes camelos: et viros qui venerant cū eo. Et appositus ē in aspectu ei⁹ panis. Qui ait. Non comedā: donec loquar sermōnes meos. Rēdit ei. Loquere. At ille. seruus inquit abrahā sum. Et dominus benedixit dño meo valde et magnificat⁹ ē: et dedit ei oues et boues. argentū et aurum seruis et ancillas. camelos et alinos. Et p̄xit sara vxor dñi mei: filiū dñs meo i senectute sua: deditq; illi oīa q̄ habuerat. Et adiurauit me dñs meus dicens. Nō accipies vxorē filio meo de filiis chanaanor: in quorū terra habito: sed ad domū patris mei p̄ges: et de cognatione mea accipies vxorē filio meo. Ego vero rēspōdi dño meo. Quid si noluerit venire meū mlier? Dñs ait i cui⁹ cōspēctu ambulo. mitter angelū suū tecū. et diriget viā tuā: accipiesq; vxorē filio meo de cognatione mea: et de domo p̄ris mei. Innocens eris a maledictione mea: cū ueneris ad proximos meos et nō dederis tibi. Veni ergo hodie ad fontē aque et dixi. Dñe deus dñi mei abrahā. si direxisti viā meā in qua nūc ambulo. ecce sto iuxta fontē aque: et virgo q̄ egredit⁹ ad hauriendā aquā. audierit a me. da michi paxillū aque ad bibendū de ydria tua. et dixerit michi. et tu bibe. et camelis tuis hauriā: ipa est mlier quā parauit dñs filio dñi mei. Cūq; hec tacitus mecum volueram. apparuit rebecca veniens cū ydria quā portabat i scapula: descendit q; ad fontē: et haurit aquā. Et ait ad eam. Da michi paululū bibere. Que festinans deposuit ydriā de humero: et dixit michi. Et tu bibe. et camelis tuis tribuā potū. Bibi: et adauit camelos. Interrogauitq; eam et dixi. Cui⁹

es filia? Que respondit. Filia bachuelis filij nachor: quem peperit ei melcha. Suspēdi itaq; maures ad orandā facie ei⁹: et annillas posui in manibz ei⁹. Pronusq; adorauit dñm: benedicens dño deo dñi mei abrahā. qui p̄duxit me recto itinere: ut sumerē filiā filij dñi mei filio ei⁹. Quāobrem si facis misericordiam et veritatē cū dño meo. indicat michi: sin autē aliud placet. et hoc dicat michi: ut vadam ad degenā huc ad sinistram. Rēderit laban et bachuel. A dño egressus est seruo. Non possum⁹ egera placitū ei⁹ quicq; aliud loqui tecū. En rebecca corā te est: tolle eā et proficiscere: et sit vxor filij dñi tui: sicut locut⁹ ē dñs. Quod cū audisset puer abrahā: prociēs adrauit in terra dñm. Proclatq; uasis argēis et aureis. ac uestibus: dedit ea rebecca pro munere. Fratribz q; eius et mactidona obtulit. Initq; diuicio vestes pariter et bibentes manserūt ibi. Surgens autē mane. locutus est puer. Dimittite me: ut vadam ad dñm meum. Rēderuntq; frēs ei⁹ et mater. Maneat puella salū. decem dies apud uos: et postea proficiscetur. Nolite ait me retinere: quia dñs direxit viā meam. Dimittite me: ut p̄gā ad dñm meū. Et dixerūt. Vorem⁹ puellā: et queramus ignis uolūtātē. Cūq; uocata uenisset: saluati sūt. Vis ire cū homine isto? Que ait. Gadā. Dimiserunt ergo eā. et nūciē illius: secūq; abrahā et comites ei⁹: impcantes p̄spera sorori sue. atq; dicentes. Boror nra es. Cestas in mille milia: et possideat semen tuū portas inimicorū tuorū. Agit rebecca et puelle illius. ascēsis camelis secute sūt virū: qui festinus reuertebat⁹ ad dñm suū. Eo autē rēpore deambulabat

ysaac per viā q̄ ducit ad puteū. cuius nomē est uiuentis et uidētis. Habita bat enim in terra australi: et egressus fuerat ad meditādū i agro inclinatā iam die. Cūq; eleuasset oculos: uidit camelos uenientes protul. Rebecca q; cōspēcto ysaac. descendit de camelo: et ait ad puer. Quis ē ille homo qui uenit p̄ agrū in occulū nobis? Dixit q; ei. Ipse est dñs meus. At illa tollēs cito palliū suū. cooperuit se. Seruus autē cūda que gesserat. narrauit dño suo ysaac. Qui introduxit eā in tabernaculū sare matris sue et accepit eam vxorem: et intantum dilexit eam: ut dolorem qui ē morte matris eius acciderat temperaret. **xxv** **A**brahā vero aliā duxit vxorem. nomine rethurā: que peperit ei zamrā. et reean. et madan. et madian. et ielboch. et iur. Reean q; genuit saba. et dadan. filij dadan fuerūt assurim et lathusim et laomin. At vero re madian ortus ē epha. et opher. et enoch. et abida. et yeldaa. Omnes hij filij rethure. Deditq; abrahā cūda que possederat ysaac: filijs autem concubinarū largitus est munera: et separauit eos ab ysaac filio suo dū adhuc ipse uiueret ad plagā orientālē. Fuerūt autē dies uite abrahe centū septuaginta quiq; annis: et deficiēs mortu⁹ est in senectute bona. puerq; etatis. et plenus dierū: congregatusq; est ad populū suū. Et sepelirūt eū ysaac et ysmahel filij sui in sydera duplici. q̄ ita ē i agro ephron. filij seor ethei. et regione mambre: quā emerat a filiis hech. Ibi sepulchus ē ipse. et sara vxor ei⁹. Et post obitū ei⁹ benedixit deus ysaac filio eius: qui habitabat iuxta puteū nomē uiuentis. et uidētis. Ipe sūt generatōnes ysmahel